

ΞΕΝΗ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

—Τὸ *Ε'* διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ἑργασίας καὶ οἱ γυναῖκες.

Γιὰ ὅσους ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας δὲν ξέρουν πῶς λειτουργεῖ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο τῆς Ἑργασίας, πού εἶναι σὰν ἓνα παράρτημα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θάναφέρωμε μὲ λίγα λόγια τὸ ἱστορικό του. Τὸ γραφεῖο αὐτὸ ἱδρύθηκε σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους πού προβλέπει ἡ Συνθήκη τῆς Εἰρήνης στὰ 1919 καὶ ἀπὸ τότε ὅλα τὰ κράτη πού ἀντιπροσωπεύονται στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὀρίζουν ἀντιπροσώπους των στὰ συνέδρια πού γίνονται ταχτικά κάθε χρόνο, γιὰ νὰ μελετήσουν ὅλα τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἐργασίας πού πρέπει νὰ λυθοῦν διεθνικά. Κάθε Κράτος ἔχει δικαίωμα νὰ στείλῃ 4 ἀντιπροσώπους, δύο ἀπὸ μέρους τῆς Κυβέρνησης, ἓνα ἀπὸ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν, ἓνα ἀπὸ ἐργατικῶν ἐνώσεων. Κάθε ἀντιπρόσωπος ἔχει δικαίωμα νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἓνα τεχνικὸ σύμβουλο. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἐνδιαφέρει τὴ γυναῖκα ξεχωριστά. Ἐνα ἄρθρο τῆς Συνθήκης ἀναφέρει οἱ, ὅταν πρόκειται νὰ συζητηθοῦν στὸ Συνέδριον ζητήματα σχετικά μετὴ γυναῖκα, ἓνα τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ πρόσωπα πού στέλνονται ὡς τεχνικοὶ σύμβουλοι πρέπει νὰ εἶναι γυναῖκας.

Στὸ Συνέδριον πού ἔγινε στὴ Γενεύη τὸν Ὀκτώβρη ἓνα ἀπὸ τὰ ζητήματα στὴν ἡμερησίᾳ διάταξη ἦταν τὸ ἀκόλουθο: «Καθορισμὸς τῶν γενικῶν ἀρχῶν γιὰ τὴ ἐπιθεώρηση τῆς ἐργασίας» Ζήτημα πού ἐνδιαφέρει ζωτικὰ τὴ γυναῖκα. Ἡ ἴδια Συνθήκη τῆς Εἰρήνης περιέχει καὶ τὸ ἀκόλουθο ἄρθρο: «Κάθε κράτος πρέπει νὰ ὀργανώσῃ, μιᾶν ἐπιθεώρηση τῆς ἐργασίας ὅπου νὰ χρησιμοποιῆ τις γυναῖκες, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς προστατευτικῆς νομοθεσίας γιὰ τοὺς ἐργάτες» ὥστε δὲν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῆν πρέπει ἢ ὄχι νὰ ὑπάρχουν γυναῖκες ἐπιθεωρήτριες ἀλλὰ, μόνο ποιά ἔκτασις πρέπει νάχει καὶ τί προσόντα νάχουν οἱ ἐπιθεωρήτριες.

Ἀφοῦ συζητήθηκαν οἱ διαφοραὶ ἀπόψεις, (Ἀγγλο-σαξόνες καὶ ἡ Σκανδιναυκοὶ) πού ἐκείνες πού ὑποστήριζαν πὼς οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ ἐπιθεωροῦν ὅλες τις ἐργασίας, ἀνδρικές, γυναικεῖες καὶ παιδιῶν, ἄλλες (λατινικά κράτη) μόνο τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν πού σαυτὸ θὰ εἶχαν περισσότερη ἐκδικιότητα, ἐφθισαν σὲ συμπέρασμα πού τοὺς δόθηκε ἡ ἀκόλουθη διατύπωση πού ἔγινε ὁμόφωνα δεχτή.

«Σύμφωνα μὲ τις ἀρχὰς πού περιλαμβάνονται στὸ ἄρθρο 427 τῆς Συνθήκης τῆς Εἰρήνης, ἡ ἐπιθεώρηση τῆς ἐργασίας πρέπει ν' ἀναθέτεται σὲ τις γυναῖκες ὅπως καὶ στοὺς ἄνδρες. Ἐὰν εἶναι φανερὸ πὼς γιὰ μερικὰ ὑλικά καὶ μερικὰς ἐργασίας εἶναι προτιμώτερον νὰ γίνεταὶ ἡ ἐπιθεώρηση, ἀπὸ ἄνδρες, γιὰ μερικὰ ἄλλα, ἀπὸ γυναῖκες, οἱ ἐπιθεωρήτριες πρέπει κατὰ κανόνα νὰ ἔχουν τὴν ἴδια δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἴδια ὑπηρεσίαν καὶ τὸ ἴδιο κῆρος μὲ τοὺς ἄνδρες ἐπιθεωρητές, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένη προπάραισκειν καὶ πείρα, καὶ πρέπει νὰ ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα γιὰ νὰ προάγονται σὲ ἀνώτερες θέσεις»